

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟ

Ο ΚΩΣΤΑΣ ΓΡΙΜΠΙΛΑΣ ΕΠΕΣΤΡΕΨΕ ΣΤΟ ΣΙΔΝΕΪ ΓΙΑ ΝΕΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ ΚΑΙ ΜΙΛΑ ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΣΕ ΠΑΡΟΙΚΙΑΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ευλογημένος που ζω κι έχω λάβει το θείο δώρο, την καρδιά του Ντουζόν

Του ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ο Κώστας Γρίμπιλας έγινε γνωστός μέσα από μία ιστορία που απασχόλησε πολύ την κοινή γνώμη σε Ελλάδα κι Αυστραλία, το 2008. Όλα ξεκίνησαν με το τραγικό συμβάν του ξυλοκοπήματος μέχρι θανάτου του Αυστραλού Ντουζόν Ζάμιτ στη Μύκονο στις 28 Ιουλίου 2008 που είχε σαν κατάληξη τη μεταμόσχευση της καρδιάς του στον Ελληνοαυστραλό Κώστα Γρίμπιλα, στις 2 Αυγούστου στο Ωνάσειο. Από τότε η καρδιά του Ντουζόν χτυπά στα στήθια του Κώστα, ο οποίος επιχειρεί για μία ακόμη φορά στη ζωή του ένα νέο ξεκίνημα. Αυτή τη φορά στο Σίδνεϊ, όπου έχει ανοίξει ένα μαγαζί με είδη για βαφτίσεις και δώρα, αποκλειστικά με ελληνικά προϊόντα. Παρέα με τη σύζυγό του Πόπη, την οποία γνώρισε εδώ το 2006. Ο Κώστας Γρίμπιλας γεννήθηκε στο Σίδνεϊ κι επέστρεψε στη γενέτειρα, όμως αυτή τη φορά επέστρεψε μαζί του στην Αυστραλία κι η καρδιά του Ντουζόν Ζάμιτ. Μιλά για πρώτη φορά σε παροικιακό έντυπο κι εξιστορεί όσα συγκλονιστικά έζησε για τους αναγνώστες του ΚΟΣΜΟΥ.

Κώστα, καλώς ήλθες στο Σίδνεϊ. Πες μας πως ξεκίνησε η περιπέτειά σου.

«Δούλευα για χρόνια σαν δημοσιογράφος στην Ελλάδα. Κάποια στιγμή ένοιωσα έντονη δύσπνοια για 4-5 ημέρες. Πήγα προληπτικά στον γιατρό με την ιδέα ότι είχα πνευμονία. Δεν είχα ποτέ στο παρελθόν κάποιο πρόβλημα με την καρδιά μου. Ο γιατρός με έστειλε στο νοσοκομείο να κάνω ακτινογραφία θώρακα και με κράτησαν στην εντατική. Ήταν 27 Νοεμβρίου 2007. Οι γιατροί είπαν στη γυναίκα μου και στους γονείς μου ότι ευτυχώς που πήγα στο νοσοκομείο γιατί διαφορετικά θα με έβρισκαν την επόμενη ημέρα νεκρό στο κρεβάτι. Τόσο σοβαρή ήταν η κατάσταση, χωρίς βέβαια να το ξέρω. Έμεινα έναν μήνα στην εντατική και τρεις μήνες αργότερα μου έδωσαν για μοναδική λύση αν ήθελα να ζήσω τη μεταμόσχευση καρ-

διάς. Επειδή ήμουν πολύ σοβαρά κι επειδή δεν υπάρχουν μοσχεύματα στην Ελλάδα μου έδωσαν τη λύση της μεταμόσχευσης, αλλά μέχρι να φτάσουμε εκεί έπρεπε να βάλω τεχνητή καρδιά. Στις 26 Φεβρουαρίου του 2008 έκανα την πρώτη εγχείριση κι έβαλα την τεχνητή καρδιά. Λέγεται Γέφυρα Ζωής και την κράτησα πεντέμισο μήνες».

Θα πρέπει να ήταν πολύ δύσκολη περίοδος.

«Ήταν πεντέμισο μήνες με φριχτούς πόνους από την εγχείριση, αλλά κι από ένα μηχανήμα που λειτουργούσε σαν τρυπάνι και προσπαθούσε να βγάξει το αίμα από την καρδιά και να το διοχετεύει στο σώμα. Έβγαινε από το στόμάχι μου ένα καλώδιο και κουβαλούσα μία βαλίτσα η οποία έπρεπε να είναι συνεχώς συνδεδεμένη με ηλεκτρικό ρεύμα. Πάθαινα εγκεφαλι-